

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie z powództwa C. sp. z o.o. (następca prawny W. w upadłości likwidacyjnej)

przeciwko Z.W.

o zapłatę

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
24 czerwca 2026 r. w przedmiocie skargi nadzwyczajnej Prokuratora Generalnego
od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Poznań-
Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z 8 maja 2007 r., sygn. XIX Nc 741/07,

podejmuje zawieszone postępowanie.

UZASADNIENIE

Europejski Trybunał Praw Człowieka w wyroku pilotażowym z 23 listopada 2023 r. Wałęsa przeciwko Polsce, skarga nr 50849/21, zobowiązał Państwo Polskie do przeprowadzenia stosownych zmiany legislacyjnych w terminie 12 miesięcy, usuwających wady procesowe, które skutkują naruszeniem przez Polskę art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Na te same uchybienia systemowe wskazał Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z 21 grudnia 2023 r., C 718/21.

W Rzeczypospolitej Polskiej sędziowie podlegają Konstytucji i ustawom (art. 178 ust. 1 Konstytucji RP). Sąd Najwyższy nie ma możliwości usunięcia wad procesowych, które prowadzą do naruszenia Europejskiej Konwencji Praw

Człowieka i europejskiego prawa traktatowego (art. 267 TFUE), bowiem mają one charakter systemowy i wiążą się z procedurą nominowania sędziów. To rolą ustawodawcy jest przeprowadzenie takich zmian legislacyjnych, by do naruszenia prawa nie dochodziło. Państwo ponosi odpowiedzialność za to, czy a jeśli tak to w jaki sposób zmienić prawo i doprowadzić do jego zgodności z traktatami i konwencją.

Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie zawiesił postępowanie, dając tym samym czas Państwu (tj. władzy ustawodawczej i wykonawczej) na podjęcie decyzji w tym zakresie i ewentualne wprowadzenie zmian. Mimo upływu długiego czasu, znacznie wykraczającego poza granice wyznaczone w wyroku pilotażowym, zmiany legislacyjne w tym obszarze nie nastąpiły. Z powszechnie dostępnych informacji wynika, że brak jest zgody politycznej na dokonanie jakichkolwiek zmian normatywnych w zakresie wyznaczonym w/w wyrokiem, mimo istniejących obowiązków międzynarodowych.

Dnia 15 maja 2026 r. Sejm RP działając na podstawie art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 9a ust. 1 i art. 11d ust. 5 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1186) oraz art. 29a ust. 1 Regulaminu Sejmu RP, dokonał wyboru członków Krajowej Rady Sądownictwa kwalifikowaną większością głosów (3/5). Wcześniej wprowadzono mechanizm samoograniczenia się Sejmu, polegający na przyjęciu uchwały wyrażającej zapewnienie, że w przypadku kształtowania składu Krajowej Rady Sądownictwa na podstawie ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, Sejm uwzględni w swoich decyzjach wyniki wyborów dokonanych przez sędziów w wyborach powszechnych i transparentnych, wymogi konstytucyjne co do składu Krajowej Rady Sądownictwa i ograniczenia wynikające z ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 lutego 2026 r. w sprawie przywrócenia konstytucyjnych standardów wyboru członków Krajowej Rady Sądownictwa wybieranych spośród sędziów, MP 2026, poz. 259).

W konsekwencji należy uznać, że ustały przesłanki dalszego zawieszenia postępowania, bowiem Rzeczpospolita Polska nie dokonując żadnych zmian normatywnych, ale korygując sam faktyczny sposób wykonywania ustawy, wyraziła

wolę odnośnie do sposobu reakcji na zobowiązania wynikające z wyroku pilotażowego. Odpowiedzialność za skutki ewentualnego stwierdzenia, że ten sposób realizacji wyroku jest nieprawidłowy czy niewystarczający, ponosić będzie władza wykonawcza i ustawodawcza. Dalsze oczekiwanie na usunięcie przez ustawodawcę stwierdzonych w wyrokach organów międzynarodowych wad polskiej procedury nominacji sędziów nie jest możliwe ze względu na obowiązek sądu rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

[r.g.]